

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 21. marraskuuta 2018
(OR. en)

14605/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0388 (NLE)

FISC 499
ECOFIN 1118

EHDOTUS

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	20. marraskuuta 2018
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2018) 750 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖKSEKSI päätöksen 2009/791/EU muuttamisesta luvan antamiseksi Saksalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2018) 750 final.

Liite: COM(2018) 750 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 20.11.2018
COM(2018) 750 final

2018/0388 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

päätöksen 2009/791/EU muuttamisesta luvan antamiseksi Saksalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

PERUSTELUT

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY¹, jäljempänä 'alv-direktiivi', 395 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan soveltaa kyseisestä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tiettyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Saksan liittotasavalta, jäljempänä 'Saksa', pyysi 10. syyskuuta 2018 komissiossa saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa jatkaa sellaisen toimenpiteen soveltamista, joka poikkeaa alv-direktiivin 168 ja 168 a artiklasta, voidakseen sulkea arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron, jos niistä yli 90 prosenttia käytetään verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityisiin tarpeisiin tai yleisemmin muuhun kuin yrityskäyttöön tai muuhun kuin liiketoimintaan. Pyynnön mukana lähetettiin kyseisen toimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, jota edellytetään 20. lokakuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/791/EY², sellaisena kuin se on muutettuna 10. joulukuuta 2015 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2015/2428³, 2 artiklassa.

Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Saksan pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 14. syyskuuta 2018 päivätyillä kirjeillä. Komissio ilmoitti Saksalle 17. syyskuuta 2018 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki hakemuksen arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Alv-direktiivin 168 artiklan mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää verollisia liiketoimiaan varten tehdyistä hankinnoista ja vastaanotetuista palveluista kannettu arvonlisävero. Alv-direktiivin 168 a artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos kiinteä omaisuus kuuluu verovelvollisen liikeomaisuuteen ja sitä käytetään sekä yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin että muihin tarkoituksiin, tätä omaisuutta koskeviin kustannuksiin liittyvä arvonlisävero on vähennuskelpoista vain siltä osin kuin omaisuutta käytetään verovelvollisen yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin. Alv-direktiivin 168 a artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat myös soveltaa tätä sääntöä kustannuksiin, jotka liittyvät niiden määrittelemiin muihin liikeomaisuuteen kuuluviin tavaroihin.

Jäsenvaltiot voivat alv-direktiivin 395 artiklan nojalla soveltaa alv-direktiivin säännöksistä poikkeavia toimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tiettyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi, jos neuvosto antaa niille tähän luvan.

Saksa pyysi, että se saisi edelleen soveltaa poikkeavaa toimenpidettä, jonka nojalla se voi sulkea kokonaan arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron, jos niistä yli 90 prosenttia käytetään verovelvollisen yksityisiin tarpeisiin tai muuhun kuin yrityskäyttöön, muu kuin liiketoiminta mukaan luettuna.

Saksalle oli alun perin annettu lupa poikkeavaan toimenpiteeseen 28. helmikuuta 2000 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2000/186/EY⁴ 31. joulukuuta 2002 saakka, ja luvan voimassaoloaika jatkettiin 13. toukokuuta 2003 tehdyllä neuvoston päätöksellä

¹ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

² EUVL L 283, 30.10.2009, s. 55.

³ EUVL L 334, 22.12.2015, s. 12.

⁴ EYVL L 59, 4.3.2000, s. 12.

2003/354/EY⁵ 30. kesäkuuta 2004 saakka, 19. marraskuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/817/EY⁶ 31. joulukuuta 2009 saakka ja 20. lokakuuta 2009 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2009/791/EY 31. joulukuuta 2012 saakka. Jälkimmäistä jatkettiin 13. marraskuuta 2012 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2012/705/EU⁷ 31. joulukuuta 2015 saakka ja 10. joulukuuta 2015 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2015/2428⁸ 31. joulukuuta 2018 saakka.

Saksa ilmoitti käsillä olevassa hakemuksessaan komissiolle, että poikkeavan toimenpiteen soveltaminen on osoittautunut erittäin tehokkaaksi, ja sillä yksinkertaistetaan merkittävästi arvonlisäveron kantamista. Lisäksi se auttaa estämään veropetoksia ja veronkiertoa.

Tavaroiden käytöstä vähintään 10 prosentin edellytetään olevan yrityskäyttöä, jotta tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero voidaan vähentää, mikä on suhteellisen vähän. Tämän toimenpiteen jatkamisella on Saksan mukaan näin ollen vain vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kerättävien verotulojen kokonaismäärään, eikä se näin ollen vaikuta arvonlisäveroon perustuviin unionin omiin varoihin kielteisesti.

Saksan mukaan toimenpiteellä vähennetään verovelvollisille ja verohallinnolle aiheutuvaa hallinnollista rasitusta, koska tällaisten tavaroiden yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välistä suhdetta ei tarvitse seurata eikä mukauttaa eikä näistä muutoksista näin ollen tarvitse pitää kirjaa. Kyseinen 10 prosentin raja vastaa myös Saksan tuloverolainsäädännön määräyksiä, joiden mukaan ainoastaan tavaroita, joista vähintään 10 prosenttia käytetään yritystarkoituksiin, voidaan pitää liikeomaisuutena.

Lupa poikkeuksen soveltamiseen annetaan yleensä rajoitetuksi ajaksi, jotta voidaan arvioida, onko erityistoimenpide aiheellinen ja tehokas. Komissio ymmärtää Saksan toimittamien tietojen perusteella, että 10 prosentin / 90 prosentin suhde yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä muodostaa vieläkin hyvän pohjan niiden liiketoimien määrittämiselle, joiden osalta yrityskäyttöä voidaan pitää vähäisenä.

Sen vuoksi kyseinen erityistoimenpide helpottaa niin verohallinnon kuin yritystenkin työtä, sillä niiden tavaroiden ja palvelujen, jotka voitiin sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle niiden hankkimisen aikaan, myöhempää käyttöä ei ole tarpeen seurata. Tämä koskee erityisesti alv-direktiivin 16 tai 26 artiklan mukaista yksityiskäytön mahdollista verottamista tai mainitun direktiivin 184–192 artiklan mukaisesti edellytetyjä vähennysten oikaisuja. Sen vuoksi on asianmukaista pidentää poikkeavan toimenpiteen voimassaoloa.

Poikkeuksen voimassaoloa olisi kuitenkin jatkettava vain määräajaksi, jotta voidaan arvioida, ovatko poikkeuksen perusteet edelleen voimassa. Sen vuoksi ehdotetaan, että poikkeuksen voimassaoloa jatketaan vuoden 2021 loppuun ja että Saksaa pyydetään esittämään viimeistään 31. maaliskuuta 2021 kertomus, jossa mm. tarkastellaan uudelleen vähennysoikeuden perusteena käytettyä yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välistä suhdetta, sekä toimenpiteen jatkamista koskeva hakemus, jos se suunnittelee hakevansa poikkeuksen voimassaolon jatkamista vuoden 2021 jälkeen.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Alv-direktiivin 176 artiklassa säädetään, että neuvosto määrittää, mistä kustannuksista ei voida vähentää arvonlisäveroa. Ennen kuin neuvosto on päättänyt asiasta, jäsenvaltiot saavat

⁵ EUVL L 123, 17.5.2003, s. 47.

⁶ EUVL L 357, 2.12.2004, s. 33.

⁷ EUVL L 319, 16.11.2012, s. 8.

⁸ EUVL L 334, 22.12.2015, s. 12.

mainitun artiklan nojalla jatkaa 1. tammikuuta 1979 voimassa olleiden poikkeusten soveltamista. Sen vuoksi voimaan on jäänyt useita säännöksiä, joilla rajoitetaan verovelvollisten vähennysoikeutta.

Sen estämättä, mitä vähennysoikeusrajoituksen piiriin kuuluvien menojen luokkia koskevien sääntöjen vahvistamisesta tehdyissä aiemmissa aloitteissa⁹ esitetään, tällainen poikkeus on asianmukainen siihen asti, kun nämä säännöt on yhdenmukaistettu EU:n tasolla.

Ehdotettu toimenpide on näin ollen yhdenmukainen nykyisen alv-direktiivin säännösten kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISSUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Alv-direktiivin 395 artikla.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Kun otetaan huomioon ehdotuksen perustana oleva alv-direktiivin säännös, toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

• Suhteellisuusperiaate

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajoitettu, erityistoimenpide on tavoitteeseensa nähden oikeasuhteinen.

• Toimintatavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa: neuvoston täytäntöönpanopäätös.

Neuvoston direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan mukaan yhteisistä alv-säännöksistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston täytäntöönpanopäätös on parhaiten soveltuva sääntelytapa, koska se voidaan osoittaa yksittäiselle jäsenvaltiolle.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Sidosryhmien kuuleminen

Tämä ehdotus perustuu Saksan esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

• Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

⁹ KOM(2004) 728 lopullinen – ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistamiseksi (EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10), joka peruttiin 21. toukokuuta 2014 (EUVL C 153, 21.5.2014, s. 3).

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksella neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi on tarkoitus yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista antamalla Saksalle lupa soveltaa edelleen poikkeavaa toimenpidettä, jonka nojalla se voi sulkea kokonaan arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron, jos niistä käytetään yli 90 prosenttia verovelvollisen yksityisiin tarpeisiin tai muuhun kuin yrityskäyttöön, muu kuin liiketoiminta mukaan luettuna. Tämä toimenpide on osoittautunut asianmukaiseksi ja tehokkaaksi välineeksi.

Tämän toimenpiteen jatkamisella ei Saksan mukaan ole kielteisiä vaikutuksia lopullisessa kulutusvaiheessa kerättävien verotulojen kokonaismäärään, eikä se näin ollen vaikuta arvonlisäveroon perustuviin unionin omiin varoihin kielteisesti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin unionin omiin varoihin.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotuksen soveltamisaika on rajoitettu, ja ehdotus sisältää uudelleentarkastelulausekkeen.

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS**päätöksen 2009/791/EU muuttamisesta luvan antamiseksi Saksalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY¹ ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklassa käsitellään verovelvollisen oikeutta vähentää arvonlisävero, jota sovelletaan verovelvollisen verollisia liiketoimiaan varten vastaanottamien tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin. Saksalle annettiin lupa ottaa käyttöön poikkeava toimenpide, jonka tarkoituksena on sulkea arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettava arvonlisävero, jos niistä yli 90 prosenttia käytetään verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityisiin tarpeisiin tai yleisemmin muuhun kuin yrityskäyttöön tai muuhun kuin liiketoimintaan.
- (2) Alun perin neuvoston päätöksellä 2000/186/EY² annettiin Saksalle lupa ottaa käyttöön ja soveltaa neuvoston direktiivin 77/388/ETY³ 6 ja 17 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä 31 päivään joulukuuta 2002 saakka. Neuvoston päätöksellä 2003/354/EY⁴ annettiin Saksalle lupa soveltaa direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä 30 päivään kesäkuuta 2004 saakka. Neuvoston päätöksellä 2004/817/EY⁵ jatkettiin luvan voimassaoloa 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

¹ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Neuvoston päätös, tehty 28 päivänä helmikuuta 2000, luvan antamisesta Saksan liittotasavallalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste annetun kuudennen direktiivin 77/388/ETY 6 ja 17 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä (EYVL L 59, 4.3.2000, s. 12).

³ Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1).

⁴ Neuvoston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 2003, luvan antamisesta Saksalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä (EUVL L 123, 17.5.2003, s. 47).

⁵ Neuvoston päätös, tehty 19 päivänä marraskuuta 2004, luvan antamisesta Saksalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä (EUVL L 357, 2.12.2004, s. 33).

- (3) Neuvoston päätöksellä 2009/791/EY⁶ annettiin Saksalle lupa soveltaa direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä 31 päivään joulukuuta 2012 saakka. Neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2012/705/EU⁷ annettiin Saksalle lupa soveltaa 168 ja 168 a artiklasta poikkeavaa toimenpidettä 31 päivään joulukuuta 2015 saakka ja neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2015/2428⁸ 31 päivään joulukuuta 2018 saakka.
- (4) Saksa pyysi 10 päivänä syyskuuta 2018 komissiossa saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa jatkaa sellaisen toimenpiteen soveltamista, joka poikkeaa direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta, voidakseen sulkea kokonaan arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron, jos niistä yli 90 prosenttia käytetään verovelvollisen yksityisiin tarpeisiin tai muuhun kuin yrityskäyttöön, mukaan luettuna muu kuin liiketoimintakäyttö. Hakemuksen mukana toimitettiin erityistoimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen prosenttiosuutta, jota neuvoston päätöksen 2009/791/EY 2 artiklan nojalla sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen.
- (5) Komissio on direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti antanut Saksan hakemuksen tiedoksi muille jäsenvaltioille 14 päivänä syyskuuta 2018 päivätyillä kirjeillä. Komissio ilmoitti Saksalle 17 päivänä syyskuuta 2018 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki hakemuksen arviointia varten tarpeellisia pitämänsä tiedot.
- (6) Saksan mukaan toimenpide on osoittautunut erittäin tehokkaaksi arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamisessa ja veropetosten ja veronkierron estämisessä. Toimenpiteellä vähennetään yritysten ja verohallinnon hallinnollista raskautta, sillä niiden tavaroiden ja palvelujen, jotka voitiin sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle niiden hankkimisen aikaan, myöhempää käyttöä ei ole tarpeen seurata. Saksalle olisi sen vuoksi annettava lupa jatkaa tämän erityistoimenpiteen soveltamista rajoitetun ajan 31 päivään joulukuuta 2021 saakka.
- (7) Jos Saksa katsoo, että poikkeavaa toimenpidettä on tarpeen jatkaa vielä vuoden 2021 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2021 hakemus sekä toimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, johon olisi sisällyttävä sovelletun prosenttiosuuden uudelleentarkastelu.
- (8) Poikkeava toimenpide ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta kertyviin unionin omiin varoihin.
- (9) Tämän vuoksi päätöstä 2009/791/EY olisi muutettava,

⁶ Neuvoston päätös 2009/791/EY, tehty 20 päivänä lokakuuta 2009, luvan antamisesta Saksan liittotasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä (EUVL L 283, 30.10.2009, s. 55).

⁷ Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2012/705/EU, annettu 13 päivänä marraskuuta 2012, luvan antamisesta Saksalle ja Itävallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavaa toimenpidettä tehtyjen päätöksen 2009/791/EY ja täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta (EUVL L 319, 16.11.2012, s. 8).

⁸ Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/2428, annettu 10 päivänä joulukuuta 2015, päätöksen 2009/791/EY ja täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta koskien luvan antamista Saksalle ja Itävallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavaa toimenpidettä (EUVL L 334, 22.12.2015, s. 12).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2009/791/EY 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2021.

Mahdollinen hakemus tässä päätöksessä tarkoitetun poikkeavan toimenpiteen voimassaolon jatkamiseksi on jätettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2021.

Tällaiseen hakemukseen on liitettävä tämän toimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen prosenttiosuutta, jota tämän päätöksen perusteella sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen.”

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*